

Yeter ki Gel

– Şahan · 20 Şubat 2015

Zemherinin ortasında kısılıp kalmış gözlerin
Ne yana baksan bir can daha düşüyor çöle
Her yer Sen, ne rüzgâr, ne yağmur gizliyor izlerin
Gecelerim kamersiz, kör cahil karanlık indi gönüle
Heyelan gibi, kökümü söktü topraktan, sözlerin
Sürükledi çılgın bir akarsu soğuk dipsiz göle
Nefesi yok, akli yok, kalbi yok bizlerin
Var dedikçe yandım, yandıkça döndüm küle

Engin bir vadiden, yedi kat yere bakarken yüzlerin
Ruhum titreşti, terk etti beni, kapılıp tatlı bir yele
Attın beni ateşe, öldüm, her yeri yaktı közlerin
Ölmem artık bir daha, yeter ki kaybolmasın o hâle
Akıyor yaralarım, kan, irin değil, senin özlerin
Doldun içime, bildirdin kendini kalbe, göze, dile
Açıldı perdeler tuttum bir ucundan gizlerin
Giz yok dedin yeter ki gel AŞK ile...

Mehmet ŞAHAN...